

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.5. Lumen quod à Deo postulabat Daud, quo ad montem sanctum gloriæ
eius posset peruenire, lumen erat fidei, quod resplendet in SS.
Sacramento: nam ipsum est quod illud manifestat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

VIII. via qua Deus nos ad gaudia vite ducit aeterna, nemo dubitat quin stella sit Aquilonaris quae potissimum in hac navigatione indigemus qua ad caelum tendimus, sique illa qua nulla fecit, nos in hoc itinere comitari potest atque splendoris sui luce nobis demonstrare, qua gressus sint dirigendi pedum animae nempe intellectus & voluntatis: etenim fidei luce quae in illo nobis irradiat, cognoscimus Deum esse qui in illo vitam nobis promittit aeternam: & quamuis videamus illum velo contextum accidentium panis & vini, nobis tamen indicat quod cum Deus nobis hoc confirmet, quod caro sit & sanguis Dei hominis, lux quae in illo se manifestat, nobis caelestia declarabit, Dei gloria vique terminum quam nos oportet ingredi ut illo percipiamur.

§. 5. Lumen quod à Deo postulabat David quo ad montem Sanctum gloria eius posse pervenire, lumen erat fidei quod resplendet in SS. Sacramento: nam ipsum est quod illud manifestat.

Multas inter prerogativas dignitatis quas in luce SS. DD. expendunt haec una est quae ceteris corporalibus creaturis à Deo factis supereminet, eaque est quae D. I. Damasc. profert: quod non tantum ipsa seipsam manifestet, verum & ipsa manifestata reddat varietatem, ornatum & pulchritudinem rerum omnium, quatenus per ipsam illas videre possimus & percipi. De vobis eius verba: *In principio Deus fecit lucem id est prima die pulchritudinem & ornatum omnis visibilis creaturae: aufer enim lucem & omnia in tenebris ignota manebunt, proprium non valentium demonstrare decorem.* Seclusa luce gaudere non poteramus pulchritudine qua Deus creaturas à se factas decoraverat: proinde ut illam intueremur, primo die lucem condidit sicutque velut ornatus quidam rerum omnium & pulchritudo: quandoquidem per ipsam illis visis laetemur: nam ablata luce nulla creaturarum potuisset decorem & ornamentum aperire quo Deus illam cumulaverat: itaque lux ipsa se nostris patefacit oculis, ipsaque est per quam videmus & ponimus pulchritudine & decore creaturarum. Papae! quam insignem clarumque Redemptoris nostri Hieroglyphicum nobis proponitur in hac lucis excellentia: quoniam ipse Christus de se hoc fert testimonium. *Ego sum lux mundi:* ob mirabilem inter vtriusque convenientiam.

Non tantum Christus se nobis manifestat ut

verum Deum, sed etiam viam demonstrat qua ipsum obtineamus: per illum enim fruimur & ita cognoscimus mysterium Dei pulchritudinem quae Christusque per fidem quam de illo habemus, qua lumen est supernaturale & Divinum non tantum se nobis cognoscendum praebet, insuper nobis manifestat ornamentum & excellentiam mysteriorum supernaturalium quae nobis ea exponunt bona quae Deus in gloria sua continet, quatenus eas obtineamus cognitione & hac via possimus illis gaudere. Quod si fidei de Christo Domino tollamus lumen, qua ratione possemus intelligere supernaturalium bonorum usque dignitatem, sicut nec sine illo possemus habere notitiam quod sit in hoc Divino Sacramento corpus & sanguis Christi, anima, Divinitas ac Divinorum attributorum eius magnitudo: itaque ad tanti boni consecutionem nobis necessarium est ultra modum si-

III. Per cuius dei lumen, nobis hoc manifestans, quatenus illo lucis eius modo Divinorum eius attributorum consequamur attributa dignitatem, quae sub speciebus Sacramentalibus cognoscimus dignissimi Sacramenti latent abscondita: mus in cuius cognitione aequalem obtineamus notitiam SS. Sacramenti. ac intelligimus quam ingens sit bonum quod Deus electis suis comunicat in statu beatitudinis quandoquidem Deus idem sit quo Beati in caelo fruuntur, & ipse qui in hoc SS. Sacramento se communicat, & cum per fidem sciamus id quod Deus est, certum est quod nobis in illo manifestetur quantum sit bonorum cumulus gloriae eius caelestis.

Ut erat David optime versatus in huius necessitate lucis qua ad gaudium seipsum huius boni Hanc à pervenitur, hanc instantur à Deo postulavit: *E- Deo potest lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum David. & in tabernaculo tuo.* Hic, ait Incognitus, ad litteram loquitur de Christo: est enim lux & veritas: ipsum audi loquitur em: *Ego sum lux mundi. Ego sum via veritas & vita.* Et hoc à Deo Propheta Christus Regius intendebat ut lucem hanc mitteret in mundum Christum Dominum, ut per eam nos secum ad montem sanctum gloriae deduceret. *Ioan. 14. 6.* quam alio loco idem propheta montem appellat: *Quis ascendet in montem Domini?* In hoc monte sancto diversa sunt tabernacula, sicut in gloria diversi sunt eius status diversi respondentes meritis quibus illa possideat: designavit hoc Christus: *In domo Patris mei mansiones multae sunt.* *Ioan. 14. 2.*

Primicerius Apostolorum Petrus statum gloriae sub diversis proponit tabernaculis, quando speculator gloriae transfigurationis Christi sic illum interrogat: *Domine, si vis faciamus hic tria.* *Mat. 17. 4.*

tabernaculo. Itaque rogat Psalmista Deum vt mudo Christum mittat Redemptorem, lucem veram vt fidei Diuina eius luce omni possit securitate tutus iter suum ad gloriam dirigere: hoc meo iudicio significat Apostolus his verbis: *Illis promittitur in vestus qui credunt.* Illis qui in luce ambulauit fidei ingressus in celum tutus asseritur.

Hebra. 4.

VI.

Altare vero eius humanitas.

Vt apertius Propheta necessitatem exponeret lucis fidei qua bona gloriæ possideamus, hæc subiungit: *Et introibo ad altare Dei.* q. d. Domine, dum solum hominem factum miseris in mundum, omne bonum mihi persuadeo: cum enim eum hic habuero, *Introibo ad altare Dei,* in illo videbo per fidei lumen quod Deus sit, eiusque Diuini incipiam lætari bonis quibus nouos in anima mea: affectus excitabo & desideria ad gloriæ gaudia, conabor semper vt lumen hoc me conuertat & ad eam deducat quo de gloriæ consecutione nullatenus dubitabo. Per hoc altare Dei intelligit D. Thom. humanitatem Christi. *Altare designat humanitatem Christi:* iuxta illud Isaia: *Regem in decore suo videbunt oculi eius:* vbi ad litteram loquitur de humanitate Christi secundum verba præcedentia: cuius oculi scilicet intellectus semper Deum per claram visionem contemplati sunt: etenim à primo instanti lux conceptionis Beatus fuit viditque Deum eo modo quo illum Beati in celo clare contemplantur.

D. Tho.

In 1^a 4^a.

1^a 33^a 17.

Vrautem D. Thom. probet altare hoc de quo Dauid esse Christum Dominum, locum illud adducit Apostoli vbi illum sub hoc nomine significat: *Habemus altare de quo egerit non habent patrem, qui in tabernaculo deseruiunt:* & nonnullas ad eius confirmationem congruentias profert. Quia sicut in lege veteri Deo in altari sacrificia litabantur animalium, atque in eo Deo suas offerbant orationes medijsq; illis sacrificijs: ita similiter in lege gratiæ sacrificia & orationes, quas Deo deseruiunt, sunt & offeruntur per Christum Dominum iuxta hæc Ecclesiæ orationum conclusionem: *Per Christum Dominum nostrum.* Hoc quod nobis demonstrat fides esse in hoc SS. Sacramento virtute verborum, corpus est & sanguis Christi Domini eiusque sanctissima humanitas: si Dauid igitur à Deo flagitet vt mittat lucem suam & veritatem, Christum scilicet, quo fidei eius lumen acquirat quo deducatur ad montem sanctum gloriæ eiusque Diuina tabernacula, nec non introducat ad altare Dei SS. scilicet Sacramentum, mihi certum est hoc nobis velle indicare.

Hebra.

vik. 10.

VII.

Cuius ratio profertur.

Primo, quod sine luce fidei impossibile sit supernum hoc cognoscere Sacramentum, ac proinde ad eius notitiam, quod Deus sub hac latet speciebus, requiritur nobis mitti lucem Christum scilicet nobis hoc mysterium exponentem. Secundò, quod hoc obtento à Deo viam securam sternat ad montem gloriæ sanctum, & Diuinitatis eius gaudia tabernaculorum, quæ diuersa significant præmia quibus in celo diuersa connotantur quibus illa obtineatur. Quia velut Diuina lux non tantum se nobis manifestat sed etiam palestram aperit immensorum gloriæ bonorum, quatenus illa cognoscendo nostra prouocet voluntas ad efficaciam illorum desiderium Diuino fauore efficaciter adiuta: *Emitte lucem tuam* quia sicut per nos ipsos illam nequimus consequi nisi illum Deus infundat nostrisque det principium itineris: ita ne in ipso nobis Deus absit, eius populi Regibus poscit auxilium, & cum illo fidei supernaturalis ac Diuine subsidio securum sibi pollicetur ad altare Dei ingressum: hæc vita quatenus per eius cognitionem in SS. Sacramento, radiante lumine fidei, atque in altare per eius cognitionem in statu gloriæ, gloriæ eius lumine confluente.

Alia loquuntur phrasæ eaque Sacre Scripturæ quæ coniunctionem hanc, Et, ponit vt caudam. Quia Hoc supposito dicimus à Propheta pollicari Christum lucem ac veritatem infallibilem: *Emitte lucem tuam & veritatem tuam:* quatenus illa assistente ad gloriam perueniat, & declinet vnde illa mittenda sit, immensa ei a deserto bona, & rationem cuius gratia ille Deus manifestat, ait: *Et introibo ad altare Dei.* Quia hoc lumine fidei huius Sacramenti cognoscere dignitatem, in quo Deus præseus adest, ita namque nos fides docet Catholica, & velut mediante, cognoscere tam quid sit Deus quando illum gustauerit & cognitionem obtinebo bonorum celestium: propter necessitatem ergo fidei quæ in hoc erit Sacramento à Deo postulo vt illum mihi mittat ipsa namque me ad montem deducet gloriæ & præmia Diuinorum eius tabernaculorum emittentissima: *Ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum.* Et cum lux sit infallibilis quæ deficiente non potest in que me tenebris involuet nec à via abducere, eamque vt stellam labeam Aquilonarem tota possim securitate sperare quod prospere faustoque omine ad terrarum finemq; accedam navigationis in æternum Deo fructuque.

36. 10